

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010535
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010535.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X. marca XXXX C. D., trvale bytom E., F. XXX/XX, okr. Galanta, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 4. mája 2022, č. k. 9T/50/2021-140, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd ďalej obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Okresný súd zároveň napadnutým rozsudkom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/26/2021 zo dňa 6. februára 2021, právoplatným dňa 6. februára 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresný súd napokon napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť zaplatiť poškodenej G. B., nar. XX. augusta XXXX, bytom E., C. XXX/X škodu vo výške 190 EUR.

Obžalovaný a aj prokurátor si po vyhlásení napadnutého rozsudku ponechali lehotu na podanie odvolania.

Okresnému súdu bolo následne dňa 11. mája 2022 doručené odvolanie obžalovaného, ktorý uviedol, že odvolanie podáva z procesnej opatrnosti a toto právne relevantným spôsobom odôvodní po doručení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku. Obžalovaný ďalším podaním prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie odôvodnil a uviedol, že toto podáva proti všetkým výrokom o treste, uloženému ochrannému dohľadu, povinnosti nahradiť škodu ako aj voči konaniu, ktoré napadnutým

výrokom predchádzalo. Obžalovaný poukázal na to, že v prejednávanej trestnej veci zaujal sebakritický a sebareflexívny prístup, k spáchaniu skutku sa priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní celého prípadu a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Obžalovaný ďalej uviedol, že jeho odvolanie primárne smeruje k zjednaniu nápravy vo vzťahu k neprimerane prísnemu trestu. Obžalovaný ďalej uviedol, že priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona musí byť skonzumovaná režimom úhrnného a súhrnného trestu, v ktorom je táto mnohosť už zohľadnená. Podľa obžalovaného ak úprava § 41 Trestného zákona sleduje cieľ nesprísniť trestnú sadzbu pri viacerých skutkoch, potom by táto zásada nemala byť umelo prelomená použitím mnohosti ako priťažujúcej okolnosti. K priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona obžalovaný uviedol, že je možné na túto priťažujúcu okolnosť neprihliadať, ak to osvedčujú osobitosti prejednávanej veci, ktorými sú v prejednanom prípade aktívny a pozitívny prístup obžalovaného ku skutku. Obžalovaný ďalej namieta nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a uvádza, že prekážka v podobe neprítomnosti tejto poľahčujúcej okolnosti aj v rámci súhrnom pokrytého skutku nemôže vylúčiť jej aplikáciu, pretože by išlo o postup v neprospech obžalovaného. Obžalovaný ďalej poukázal na nález pléna Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011, z ktorého okrem iného vyplýva, že funkciou trestu nemá byť jeho neprimeraná individuálna represia. Obžalovaný tiež poukázal na to, že skorší trest vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, ktorý mu bol uložený pod sp. zn. 5T/2/2021 je na jeho nápravu a ochranu spoločnosti dostatočný, čo dáva predpoklad na upustenie od uloženia súhrnného trestu, prípadne ďalšieho trestu. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a rozhodol v dikcii jeho odvolania, resp. aby vec vrátil okresnému súdu.

Obžalovaný následne odvolanie odôvodnil aj sám a uviedol, že mu nebolo doručené odvolanie prokurátora proti trestnému rozkazu, ktorý okresný súd vydal, v ktorom postupe vidí porušenie jeho práva podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Dohovoru. Obžalovaný ďalej namieta, že okresný súd pri rozhodovaní o treste nezohľadnil svoje rozhodnutie z 12. januára 2022 pod sp. zn. 5T/2/2021, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i), ods. 5 Trestného poriadku. Obžalovaný ďalej uviedol, že uloženie ochranného dohľadu v prípade spáchania prečinu považuje za nezákonné. Obžalovaný sa ďalej nestotožňuje s nepriznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona z dôvodu jej absencie v rozhodnutí Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/26/2021 a poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016, podľa ktorého je priznanie predmetnej poľahčujúcej okolnosti v prípade vyhlásenia viny obligatórne. Obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a trest ponechal v pôvodnom znení, resp. aby za súčasného zrušenia trestného rozkazu okresného súdu z 28. apríla 2022, sp. zn. 1T/25/2022 vo výroku o treste tento spojil vo výroku o treste s rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 9T/50/2021 podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a aplikujúc ustanovenie § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu ku treste, ktorý mu bol uložený okresným súdom dňa 12. januára 2022 pod sp. zn. 5T/2/2021.

Obžalovaný následne ďalším podaním svoje odvolanie doplnil a uviedol, že v trestnej veci okresného súdu vedenej pod sp. zn. 5T/2/2021 sa konalo vo veci zločinu lúpeže, a preto mal v predmetnej veci ako aj v následnej veci rozhodovať senát.

Prokurátor odvolanie proti napadnutému rozsudku napokon nepodal a ani sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas /§ 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu krajský súd zistil, že okresnému súdu bola dňa 12. mája 2021 doručená na obžalovaného obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta, o ktorej okresný súd rozhodol dňa 19. mája 2021 trestným rozkazom, proti ktorému prokurátorka podala odpor. Pokiaľ obžalovaný namieta, že mu okresný súd nedoručil odpor prokurátorky, čím malo dôjsť k porušeniu jeho práv krajský súd uvádza, že odpor proti trestnému rozkazu nemusí obsahovať odôvodnenie, pričom podaním odporu strana konania, v tomto prípade prokurátorka, vyjadrila svoj nesúhlas s vybavením veci trestným rozkazom. Odpor prokurátorky neobsahuje žiadne odôvodnenie, žiadnu právnu argumentáciu, preto jeho nedoručením obžalovanému nemohlo dôjsť k porušeniu žiadnych práv obžalovaného.

Zo spisu okresného súdu ďalej vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. mája 2022 urobil vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal a zároveň rozhodol že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody. Obžalovaný ďalej na hlavnom pojednávaní uviedol, že uznáva základ a výšku škody, ktorú si poškodená uplatnila v konaní.

Pokiaľ ide o uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 6. februára 2021, sp. zn. 0T/26/2021, právoplatným dňa 6. februára 2021 krajský súd uvádza, že okresný súd postupoval správne. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. V prejednávanom prípade obžalovaný skutok spáchal dňa 24. októbra 2020, teda skôr, ako bol v trestnej veci Okresného súdu Bratislava III vedenej pod sp. zn. 0T/26/2021 vydaný trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 6. februára 2021, ktorým dňom nastali účinky spojené s vyhlásením rozsudku. Poukaz obhajoby na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Galanta z 12. januára 2022, sp. zn. 5T/2/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. januára 2022 vo vzťahu k možnosti ukladania súhrnného trestu, resp. upustenia od uloženia súhrnného trestu preto nie je správny, pretože v prípade predmetného rozsudku ide o recidívu k odsúdeniu obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 6. februára 2021, sp. zn. 0T/26/2021, čo je napokon zrejmé aj z toho, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Galanta z 12. januára 2022, sp. zn. 5T/2/2021, obžalovaný spáchal dňa 10. októbra 2021.

Krajský súd sa tiež stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorý obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Dôvodom pre takýto postup je skutočnosť, že Okresný súd Bratislava III obžalovanému v trestnom rozkaze z 6. februára 2021, sp. zn. 0T/26/2021 túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal. Pokiaľ okresný súd obžalovanému ukladal súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, potom by priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti bolo dôvodné len za predpokladu, že by sa obžalovaný priznal a úprimne oľutoval spáchanie všetkých ním spáchaných trestných činov, čo sa však nestalo. Krajský súd zároveň poznamenáva, že priznanie sa k spáchaniu trestných činov a ich úprimné oľutovanie v prejednávanej trestnej veci neostalo bez povšimnutia, ako by sa mohlo zdať z dôvodu, že okresný súd neaplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l). Priznanie sa k spáchaniu trestných činov a ich úprimné oľutovanie totiž okresný súd zohľadnil práve tým, že obžalovanému ukladal trest odňatia slobody pri spodnej hranici zvýšenej sadzby trestu odňatia slobody.

Krajský súd sa ďalej nestotožňuje s argumentáciou obhajoby, že aplikácia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) nie je namieste z dôvodu aplikácie ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona. Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu

úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Z citovaného ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona je zrejmé, že pri spáchaní viacerých trestných činov sa obžalovanému neuloží za každý spáchaný trestný čin samostatný trest, ale len trest jeden, a to podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Nejde teda o konzumáciu tejto prirážajúcej okolnosti režimom úhrnného a súhrnného trestu, ako sa obhajoba mylne domnieva. Aplikácia citovaného ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona preto nevyklučuje aplikáciu prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), teda postih páchatel'a za to, že spáchal viacej trestných činov, čo sa prejaví pri zohľadnení tejto prirážajúcej okolnosti pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého je súd povinný prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností a v prejednávacom prípade pri prevahe prirážajúcich okolností následne aj pri aplikácii § 38 ods. 4 Trestného zákona.

Za nesprávnu tiež krajský súd považuje argumentáciu obhajoby o aplikácii prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona v rozpore s Trestným zákonom, podľa ktorého je prirážajúcou okolnosťou, ak páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol pred spáchaním prejednávaneho skutku za trestný čin odsúdený celkom v deviatich prípadoch, pričom posledný trest odňatia slobody pred spáchaním prejednávaneho skutku vykonal dňa 23. mája 2020 v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 1T/27/2017. Súd môže na okolnosť predchádzajúceho odsúdenia neprihliadať, avšak nie podľa okolností prejednávaneho prípadu, ako to navrhuje obhajoba, ale podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia. Z odpisu registra trestov obžalovaného ďalej vyplýva, že tento pácha predovšetkým majetkovú trestnú činnosť, teda trestnú činnosť rovnakej povahy, ako v prejednávacom prípade, preto neprihliadať na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd preto postupoval správne, keď aplikoval dve prirážajúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona. Okresný súd obžalovanému ukladal trest podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, ktorý je najprísnejšie trestným činom zo zbiehajúcich sa trestných činov. Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona je možné páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od jedného do piatich rokov, pričom pri prevahe prirážajúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila z jedného roka na dva roky a štyri mesiace. Pokiaľ okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, uložil obžalovanému trest pri spodnej zvýšenej hranici trestu odňatia slobody. Takto uložený trest odňatia slobody aj podľa názoru krajského súdu v sebe obsahuje prvok aj individuálnej a aj generálnej prevencie. Krajský súd na tomto mieste okresný súd upozorňuje, že pokiaľ pri ukladaní trestu aplikuje ustanovenie § 41 ods. 1 a zároveň ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona, trest sa neoznačuje ako „úhrnný a súhrnný“, ale len ako „súhrnný“, keďže aj súhrnný trest odňatia slobody sa ukladá podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu. Skutočnosť, že súd aplikoval zásady pre ukládanie úhrnného trestu je vyjadrená už tým, že vo výroku o treste súd označí aj ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd tiež správne rozhodol, pokiaľ obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože ako vyplynulo z odpisu registra trestov obžalovaného, tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Okresný súd napokon správne zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 6. februára 2021, sp. zn. OT/26/2021, právoplatným dňa 6. februára 2021, čo bolo jeho povinnosťou podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Vo vzťahu k uloženému ochrannému dohľadu krajský súd uvádza, že námietka obžalovaného, že tento mu bol uložený v rozpore so zákonom za spáchanie prečinu nie je dôvodná. Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona Ochranný dohľad môže súd uložiť aj páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že podmienkou na uloženie ochranného dohľadu nie je spáchanie zločinu. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 1T/156/2014 ako aj v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 29T/124/2016 a tiež v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 1T/27/2017, pričom vo všetkých uvedených prípadoch išlo o spáchanie úmyselných trestných činov majetkovej povahy. Okresný súd preto postupoval správne, pokiaľ obžalovanému uložil ochranný dohľad, pretože obžalovaný opakovane spáchal úmyselný trestný čin majetkovej povahy a v minulosti bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin tiež majetkovej povahy. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života a s prihliadnutím na povahu spáchanej trestnej činnosti sa preto nedá očakávať, že obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Výrok o náhrade škody krajský súd nepreskúmaval, pretože ako vyplynulo z obsahu odôvodnenia odvolania obžalovaného spísaného tak obhajcom ako aj obžalovaným, obžalovaný tento výrok odvolaním nenapádal, čo obhajca obžalovaného potvrdil na verejnom zasadnutí.

Pretože krajský súd nezistil dôvody na zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.